

KOMISJA EUROPEJSKA

KOMUNIKAT PRASOWY

Bruksela, 22 października 2014 r.

Grupa wysokiego szczebla UE apeluje o ukierunkowane finansowanie sprzyjające wykorzystaniu nowych technologii w szkolnictwie wyższym

Unijna grupa wysokiego szczebla ds. modernizacji szkolnictwa wyższego opublikowała dziś [sprawozdanie na temat nowych sposobów uczenia się i nauczania na uniwersytetach](#). Grupa ekspertów pod przewodnictwem byłej prezydent Irlandii, Mary McAleese, sformułowała 15 zaleceń (załącznik 1), kładąc nacisk na potrzebę lepszego ukierunkowania zasobów w celu wspierania rozwoju i wykorzystania bardziej elastycznych cyfrowych sposobów uczenia się i nauczania w szkolnictwie wyższym.

Sprawozdanie grupy ekspertów pozytywnie przyjęła komisarz ds. edukacji, kultury, wielojęzyczności i młodzieży, Androulla Vassiliou. „Europa musi sprostać wyzwaniu coraz większej liczby i różnorodności studentów oraz potrzebie poprawy jakości nauczania i uczenia się. Grupa pod przewodnictwem Mary McAleese wskazała realistyczne i praktyczne kroki, jakie mogą podjąć organy unijne i krajowe, aby zaspokoić te potrzeby przez lepsze wykorzystanie nowych technologii w procesie uczenia się i nauczania. Jestem szczególnie zadowolona, iż nowy program Erasmus+, który zainaugurowałam w styczniu, będzie mógł stanowić wsparcie dla realizacji zaleceń grupy.”

Mary McAleese, prezentując najważniejsze wnioski sprawozdania podczas spotkania z komisarz Vassiliou, dodała: „Jestem pod wrażeniem doskonałych przykładów dobrych praktyk, jakie przedstawiono nam podczas pracy nad sprawozdaniem. Przykłady te pokazują, że dla maksymalnego wykorzystania potencjału nowych sposobów uczenia się i nauczania ważna jest nie tylko rola oddanych sprawie pracowników instytucji szkolnictwa wyższego, ale także zaangażowanych i postępowych rządów, które ich wspierają. Choć Europa zaczyna robić postępy w stosowaniu nowych technologii na uniwersytetach i w szkołach wyższych, to wciąż jeszcze pozostaje w tyle za USA. Powinniśmy wykorzystać nasze mocne strony, takie jak szerokie zastosowanie punktów ECTS¹, aby zapewnić uznanie, akredytację i jakość cyfrowej edukacji w Europie.”

Zasoby edukacyjne z całego świata są w coraz większym stopniu swobodnie dostępne i interaktywne, wychodząc poza zwykłe wykłady online. Cyfrowe uczenie się i nauczanie mogą być lepiej dostosowane do potrzeb poszczególnych studentów, zaś postępy w analizie procesu uczenia się pozwalają nauczycielom akademickim szybciej oceniać wyniki studentów i identyfikować dziedziny, w których potrzebne jest większe wsparcie.

Cyfrowe metody nauczania zaczynają być włączane do programu studiów zarówno tradycyjnych, jak i online, w miarę jak wiele europejskich instytucji szkolnictwa wyższego korzysta z nowych możliwości technologii. Zbyt często jednak zależy to od inicjatywy kilku

¹ ECTS: europejski system transferu i akumulacji punktów. Rok akademicki zwykle obejmuje program nauki umożliwiający uzyskanie 60 punktów ECTS.

entuzjastycznych pracowników i brakuje spójnych strategii wdrażania takich metod w obrębie samych instytucji oraz wśród państw członkowskich.

Na podstawie dogłębnej analizy aktualnej sytuacji oraz dobrych praktyk w całej UE i poza nią grupa wysokiego szczebla określiła sposoby wspierania procesu wprowadzania edukacji opartej na nowych technologiach. Uznając, że głównym motorem zmian są same instytucje szkolnictwa wyższego, grupa ekspertów podkreśliła jednak odpowiedzialność organów publicznych za tworzenie warunków sprzyjających takim zmianom.

Kontekst

Grupa wysokiego szczebla została powołana w 2012 r. do zajęcia się najpilniejszymi kwestiami szkolnictwa wyższego w Europie. W pierwszym roku działalności eksperci przygotowali zalecenia adresowane do instytucji szkolnictwa wyższego, państw członkowskich i Komisji Europejskiej, mające na celu poprawę jakości nauczania i uczenia się w szkolnictwie wyższym w Europie.

Dodatkowe informacje

[Sprawozdanie dotyczące nowych sposobów uczenia się i nauczania na uniwersytetach](#)

[Sprawozdanie na temat podnoszenia jakości nauczania i uczenia się w europejskich instytucjach szkolnictwa wyższego](#)

[Plan modernizacji szkolnictwa wyższego](#)

Komisja Europejska: [Kształcenie i szkolenie](#)

[Strona internetowa komisarz Androulli Vassiliou](#)

Androulla Vassiliou na Twitterze [@VassiliouEU](#)

Zalecenia

1. Komisja Europejska powinna wspierać państwa członkowskie w opracowywaniu i wdrażaniu kompleksowych krajowych ram zapewniających zróżnicowaną ofertę i włączenie nowych metod uczenia się i nauczania do systemu szkolnictwa wyższego. Powinna też promować wzajemne uczenie się w zakresie takich kluczowych aspektów, jak rozwój umiejętności, infrastruktura, ramy prawne, zapewnienie jakości oraz finansowanie, w szczególności przez wykorzystanie możliwości programu Erasmus+.
2. Priorytetem Komisji Europejskiej powinna być pomoc dla instytucji szkolnictwa wyższego w ramach programu Erasmus+ w celu zwiększenia zdolności cyfrowych oraz włączenia nowych metod uczenia się i nauczania w główny nurt działalności tych instytucji. Należy również udostępnić finansowanie z programu Erasmus+ na rzecz wspierania eksperymentalnej współpracy partnerskiej z dostawcami usług specjalistycznych.
3. Włączenie cyfrowych technologii i pedagogiki powinno być integralnym elementem strategii instytucji szkolnictwa wyższego w zakresie uczenia się i nauczania. Należy określić jasne cele i ustanowić niezbędne struktury wsparcia organizacyjnego (takie jak Europejska Akademia Nauczania i Uczenia się), aby pobudzać realizację tych strategii.
4. Krajowe organy powinny ułatwić opracowanie krajowych ram kompetencji cyfrowych, które powinny zostać włączone do krajowych strategii rozwoju zawodowego nauczycieli akademickich.
5. Wszyscy pracownicy dydaktyczni instytucji szkolnictwa wyższego powinni przejść szkolenie w zakresie potrzebnych cyfrowych technologii i pedagogiki w ramach szkolenia wstępnego oraz ustawicznego kształcenia zawodowego.
6. W krajowych ramach finansowania, a szczególnie w kontekście nowych form finansowania opartego na wynikach, należy stworzyć bodźce zachęcające instytucje szkolnictwa wyższego do otwarcia edukacji, rozwoju bardziej elastycznych metod nauczania i dywersyfikacji populacji studentów.
7. Krajowe organy powinny wprowadzić specjalne źródła finansowania przeznaczone na wsparcie działań włączających nowe metody uczenia się i nauczania do programów studiów. Finansowanie to powinno sprzyjać współpracy w zakresie zapotrzebowań infrastrukturalnych, szkoleń pedagogicznych oraz realizacji programu.
8. Organy krajowe i regionalne powinny wykorzystać możliwości programu funduszy strukturalnych w celu wspierania rozwoju niezbędnej infrastruktury, technologii i repozytoriów.
9. Organy publiczne powinny opracować wytyczne w celu zapewnienia jakości w kształceniu otwartym i e-uczeniu się oraz promować wybitne osiągnięcia w zakresie wykorzystania ICT w szkolnictwie wyższym.
10. Komisja Europejska powinna wspierać transgraniczne inicjatywy na rzecz opracowania standardów jakości w kształceniu otwartym i e-uczeniu się w ramach programu Erasmus+.
11. Instytucje szkolnictwa wyższego powinny dopilnować, aby rozwiązania w zakresie zapewniania jakości były stosowane do wszystkich form przyznawania punktów w tych instytucjach. Ponadto powinny stosować system zapewniania

jakości do monitorowania wskaźnika osób kontynuujących naukę oraz wykorzystywać go przy opracowywaniu odpowiednich środków wsparcia.

12. Komisja Europejska i organy krajowe powinny zachęcać instytucje szkolnictwa wyższego do przyznawania i uznawania punktów w ramach europejskiego systemu transferu i akumulacji punktów (ECTS) w przypadku wszystkich rodzajów kursów internetowych. Te zasady powinny zostać uwzględnione w najnowszej aktualizacji podręcznika ECTS.
13. Rządy państw i instytucje szkolnictwa wyższego powinny dążyć do pełnego otwartego dostępu do zasobów edukacyjnych; w przetargach publicznych obowiązkowym warunkiem powinny być otwarte licencje, tak aby treści mogły być modyfikowane, reprodukowane i wykorzystywane gdzie indziej. W przypadku zasobów edukacyjnych (współ)finansowanych ze środków publicznych należy dążyć do udostępnienia materiałów jak najszerszej grupie odbiorców.
14. Państwa członkowskie powinny dopilnować, aby ramy prawne umożliwiały instytucjom szkolnictwa wyższego gromadzenie i analizowanie danych dotyczących uczenia się. Wymagana musi być przy tym pełna i świadoma zgoda studentów, a dane powinny być wykorzystywane wyłącznie do celów edukacyjnych.
15. Platformy internetowe powinny zawierać jasne i zrozumiałe informacje dla użytkowników na temat zasad ochrony prywatności i ochrony danych. Osoby indywidualne zawsze powinny mieć możliwość anonimizacji swoich danych.

Członkowie grupy

Mary McAleese (Przewodnicząca)

Mary McAleese sprawowała urząd Prezydenta Irlandii w latach 1997-2011. Ukończyła studia prawnicze na Queen's University w Belfaście w 1973 r., a w 1974 r. zdobyła uprawnienia do wykonywania zawodu adwokata w Irlandii Północnej. W 1975 r. objęła katedrę prawa karnego, kryminologii i penologii w Trinity College w Dublinie, a w 1987 r. powróciła do macierzystej uczelni, na której kierowała Instytutem Kształcenia Zawodowego Prawników. W 1994 r. jako pierwsza kobieta została prorektorem Queen's University.

Agneta Bladh

Dr Bladh przewodniczy radzie Wydziału Nauk o Zdrowiu na Uniwersytecie Jönköping oraz radzie bibliotecznej Uniwersytetu Sztokholmskiego. W przeszłości była zastępcą rektora Uniwersytetu w Kalmar, a obecnie jest członkiem rady Uniwersytetu w Uppsali, Kolegium Nauk Stosowanych w Oslo i Akershus w Norwegii oraz rady przygotowującej połączenie tych dwóch norweskich uczelni. Dr Bladh jest członkiem duńskiej Rady Akredytacyjnej i rady doradczej szwedzkiego Urzędu ds. Szkolnictwa Wyższego. Sprawowała też urząd sekretarza stanu w szwedzkim Ministerstwie Edukacji i Nauki, gdzie odpowiadała za szkolnictwo wyższe i badania naukowe. W 1988 r. Agneta Bladh uzyskała tytuł doktora nauk politycznych na Uniwersytecie Sztokholmskim.

Vincent Berger

Od 2013 r. Vincent Berger działa jako specjalny doradca prezydenta François Hollande'a do spraw szkolnictwa wyższego. W przeszłości był rektorem Uniwersytetu Paris Diderot. W 2001 r. rozpoczął pracę na stanowisku profesora na Uniwersytecie Paris Diderot i do 2006 r. kierował laboratorium zjawisk i materiałów kwantowych na tej uczelni. Otrzymał nagrodę Fabry-De Gramont oraz nagrodę MIT dla młodych innowatorów w 2002 r. W 2012 r. francuska minister ds. szkolnictwa wyższego i badań mianowała go głównym sprawozdawcą komitetu ds. oceny szkolnictwa wyższego i badań we Francji.

Christian Bode

Christian Bode przez 20 lat (1990-2010) pełnił funkcję sekretarza generalnego Niemieckiej Centrali Wymiany Akademickiej (DAAD). Ukończył studia prawnicze i uzyskał tytuł doktora na Uniwersytecie w Bonn w 1971 r. W latach 1972-1982 sprawował różne stanowiska wyższego szczebla w federalnym Ministerstwie Edukacji i Nauki. Od 1982 do 1990 r. był sekretarzem generalnym niemieckiej Konferencji Rektorów.

Jan Muehlfeit

Jan Muehlfeit jest prezesem europejskiego oddziału Microsoft Corporation. Od blisko 19 lat związany z Microsoft, uznawany jest za weterana w sektorze ICT. W 2005 r. pełnił funkcję wiceprzewodniczącego zespołu Microsoft ds. sektora publicznego w Europie, na Bliskim Wschodzie i w Afryce, w 2006 r. był wiceprzewodniczącym ds. strategii korporacyjnej i rządowej w Europie, na Bliskim Wschodzie i w Afryce, a następnie objął stanowisko prezesa europejskiego oddziału Microsoft. Jan Muehlfeit jest też wiceprezesem Akademii Biznesu w Społeczeństwie, członkiem zarządu Junior Achievement, współprzewodniczącym Europejskiego Stowarzyszenia Umiejętności Cyfrowych i członkiem zarządu organizacji studenckiej AIESEC (Association Internationale des Etudiants en Sciences Economiques et Commerciales). Jest absolwentem Politechniki Czeskiej i ukończył programy rozwoju kadry menedżerskiej w Wharton, London School of Economics i na Harvardzie.

Tea Petrin

Tea Petrin jest profesorem na Wydziale Ekonomii Uniwersytetu w Lublanie, w Słowenii, a ponadto kieruje Katedrą Przedsiębiorczości na tym wydziale i jest członkiem senatu uczelni. Tea Petrin prowadziła gościnne wykłady na Uniwersytecie Massachusetts w Amherst i w Haas School of Business na Uniwersytecie Kalifornijskim w Berkeley. Jest cenionym ekspertem w dziedzinie polityki przedsiębiorczości i innowacyjności oraz programów rozwoju regionalnego. W latach 1999–2004 była ministrem gospodarki Słowenii. Jest członkiem komitetu ONZ ds. polityki rozwojowej, nominowana przez sekretarza generalnego ONZ na okres od stycznia 2013 do grudnia 2015 r.

Alessandro Schiesaro

Alessandro Schiesaro jest profesorem literatury łacińskiej na Uniwersytecie Rzymskim–Sapienza oraz dyrektorem Sapienza School of Advanced Studies. Po ukończeniu studiów w Pizie, Berkeley i Oksfordzie Alessandro Schiesaro wykładał w Stanach Zjednoczonych, między innymi jako profesor filologii klasycznej w Princeton, oraz w Zjednoczonym Królestwie, jako profesor języka łacińskiego w King's College w Londynie. Od 2008 r. kieruje sekretariatem technicznym włoskiego Ministerstwa ds. Uniwersytetów i Badań Naukowych.

Kontakt:

[Dennis Abbott](#) (+32 2 295 92 58); Twitter: [@DennisAbbott](#)

[Dina Avraam](#) (+32 2 295 96 67)